

Zaaknummer : CBHO 2019/009
Rechter(s) : mrs. Borman, Verheij en De Moor – van Vugt
Datum uitspraak : 4 juli 2019
Partijen : appellant en de Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : bekostiging
collegegeld
ongerechtvaardigd onderscheid
Premaster
restitutie
schakelprogramma
vergoeding
Artikelen : WHW: Artikel 7.32
WHWw: artikel 7,57i, eerste lid
Richtlijn: artikel 1
Procedureregels: artikel 4.3
Procedureregels: artikel 4.6
Regeling: artikel 6a
Uitspraak : ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4. Bij brief van 27 augustus 2015 heeft appellant een bewijs van inschrijving voor het collegejaar 2015/2016 ontvangen. Hierin staat dat hij is ingeschreven voor de opleiding Premaster Bestuurskunde. De door appellant aangehaalde passage in het verweerschrift van 2 juli 2018 doet hieraan niet af. Bovendien was uitgangspunt van dat verweerschrift dat appellant voor de Premaster was ingeschreven en dat hij daarvoor geen collegegeld, maar een vergoeding heeft betaald. Het betoog faalt.
2.5. Het toepassingsbereik van de Richtlijn is, gelet op artikel 1, eerste lid, beperkt tot bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument. In het arrest van de Hoge Raad van 27 oktober 2017 was een beding in een overeenkomst tussen een particuliere onderwijsinstelling en een student aan de orde, waarop de Richtlijn van toepassing was. In deze zaak gaat het niet om een beding in een overeenkomst, maar om algemeen verbindende voorschriften, neergelegd in de artikelen 4.6 van de Procedureregels en 6a van de Regeling. Daarop is de Richtlijn niet van toepassing. Premasters hebben een louter publiekrechtelijke grondslag in artikel 7:57i van de WHW. Het betoog faalt.
2.6. Voor zover appellant bedoelt te betogen dat de artikelen 4.6 van de Procedureregels en 6a van de Regeling onverbindend zijn, omdat hierdoor een ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt tussen reguliere studenten, die bij tussentijdse uitschrijving restitutie van betaald collegegeld kunnen krijgen, en deelnemers aan een premaster, die bij tussentijdse uitschrijving geen restitutie van betaalde premastervergoeding kunnen krijgen, faalt dit betoog eveneens. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat een onderwijsinstelling voor een reguliere student rijksbekostiging ontvangt en voor een deelnemer aan een premaster niet. Dit rechtvaardigt naar het oordeel van het College het verschil in restitutieregime.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 13 februari 2018 heeft verweerder een verzoek van appellant om restitutie van een deel van de door hem voor het collegejaar 2015/2016 betaalde vergoeding voor het volgen van de Premaster Bestuurskunde afgewezen.

Bij beslissing van 28 mei 2018 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 21 september 2018 in zaak nr. 2018/102 (www.cbho.nl) heeft het College het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard en de beslissing van 28 mei 2018 vernietigd.

Bij beslissing van 11 januari 2019 heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Hiertegen heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 6 juni 2019, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door L.I.M. Jilissen MSc, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Voor de voorgeschiedenis van de zaak verwijst het College naar de uitspraak van 21 september 2018. In die uitspraak heeft het College geoordeeld dat verweerder het bezwaar van appellant bij de beslissing van 28 mei 2018 ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Verder heeft het College geoordeeld dat verweerder opnieuw op het bezwaar moet beslissen en daarbij inhoudelijk moet ingaan op de vraag of appellant, gezien het door hem ingeroepen arrest van de Hoge Raad van 27 oktober 2017, ECLI:NL:HR:2017:2775, recht heeft op restitutie van een deel van de door hem betaalde vergoeding. Verweerder heeft de beslissing van 11 januari 2019 ter uitvoering van die uitspraak genomen en het bezwaar onder verwijzing naar een advies van de adviescommissie voor de bezwaarschriften ongegrond verklaard.

2.2. Appellant betoogt dat hij in het collegejaar 2015/2016 was ingeschreven als reguliere bachelorstudent, en niet als deelnemer aan de Premaster, zodat het reguliere regime voor restitutie van collegegeld op hem van toepassing is. Dit blijkt volgens hem uit het verweerschrift van 2 juli 2018 dat verweerder heeft ingediend in de zaak waarin het College de uitspraak van 21 september 2018 heeft gedaan. Voorts betoogt hij dat, als het voorgaande niet juist is, de Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: de Richtlijn) van toepassing is en gedeeltelijke restitutie van de door hem betaalde vergoeding daarom niet mocht worden geweigerd.

2.3. Artikel 7.32, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), luidde ten tijde van belang: "De inschrijving geschiedt voor een opleiding, met dien verstande dat de inschrijving aan de Open Universiteit geschiedt voor een of meer onderwijsseenheden. Een student die een Ad-programma wil volgen, schrijft zich in voor de opleiding en het Ad-programma."

Artikel 7.57i, eerste lid, luidde: "De onderwijs- en examenregelingen van de betreffende hogescholen en universiteiten regelen de wijze waarop aan degene die met goed gevolg het afsluitend examen, verbonden aan een verwante bacheloropleiding in het hoger beroepsonderwijs heeft afgelegd, door het instellingsbestuur ondersteuning wordt geboden ter bevordering van een goede doorstroming naar een verwante masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs."

Het vijfde lid luidde: "Een student die gebruik maakt van de ondersteuning en, in afwijking van artikel 7.32, derde lid, alleen met dat oogmerk is ingeschreven voor een opleiding, betaalt gedurende de periode dat hij ondersteuning ontvangt in plaats van collegegeld een vergoeding voor de ondersteuning."

Artikel 4.3 van de Procedureregels inschrijving Erasmus Universiteit Rotterdam, art. 7.33, 7.42 en 7.42a WHW (hierna: de Procedureregels) luidt, voor zover thans van belang: "Studenten betalen voor de inschrijving van een premaster de premastervergoeding."

Artikel 4.6 luidt, voor zover thans van belang: "De premastervergoeding wordt niet gerestitueerd bij een

tussentijdse uitschrijving."

Artikel 6a van de Regeling instellingscollegegeld, wettelijk collegegeld deeltijdse opleidingen, verhoogd wettelijk collegegeld voor opleiding met kleinschalig en intensief onderwijs en vergoeding premasters (hierna: de Regeling) luidt: "Indien op digitaal verzoek van betrokkene diens inschrijving voor een premaster in de loop van het studiejaar wordt beëindigd door het College van Bestuur en de betrokkene de premastervergoeding zoals bedoeld in artikel 7:57i van de WHW heeft betaald, vindt geen vermindering van de premastervergoeding plaats."

Artikel 1, eerste lid, van de Richtlijn luidt: "Deze richtlijn strekt tot de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten betreffende oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument."

2.4. Bij brief van 27 augustus 2015 heeft appellant een bewijs van inschrijving voor het collegejaar 2015/2016 ontvangen. Hierin staat dat hij is ingeschreven voor de opleiding Premaster Bestuurskunde. De door appellant aangehaalde passage in het verweerschrift van 2 juli 2018 doet hieraan niet af. Bovendien was uitgangspunt van dat verweerschrift dat appellant voor de Premaster was ingeschreven en dat hij daarvoor geen collegegeld, maar een vergoeding heeft betaald. Het betoog faalt.

2.5. Het toepassingsbereik van de Richtlijn is, gelet op artikel 1, eerste lid, beperkt tot bedingen in overeenkomsten tussen een verkoper en een consument. In het arrest van de Hoge Raad van 27 oktober 2017 was een beding in een overeenkomst tussen een particuliere onderwijsinstelling en een student aan de orde, waarop de Richtlijn van toepassing was. In deze zaak gaat het niet om een beding in een overeenkomst, maar om algemeen verbindende voorschriften, neergelegd in de artikelen 4.6 van de Procedureregels en 6a van de Regeling. Daarop is de Richtlijn niet van toepassing. Premasters hebben een louter publiekrechtelijke grondslag in artikel 7:57i van de WHW. Het betoog faalt.

2.6. Voor zover appellant bedoelt te betogen dat de artikelen 4.6 van de Procedureregels en 6a van de Regeling onverbindend zijn, omdat hierdoor een ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt tussen reguliere studenten, die bij tussentijdse uitschrijving restitutie van betaald collegegeld kunnen krijgen, en deelnemers aan een premaster, die bij tussentijdse uitschrijving geen restitutie van betaalde premastervergoeding kunnen krijgen, faalt dit betoog eveneens. Verweerder heeft ter zitting van het College toegelicht dat een onderwijsinstelling voor een reguliere student rijksbekostiging ontvangt en voor een deelnemer aan een premaster niet. Dit rechtvaardigt naar het oordeel van het College het verschil in restitutieregime.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. N. Verheij en mr. A.J.C. de Moor-van Vugt, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, als secretaris.